

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	PEDAGOGIKA				
2. Nazwa przedmiotu	Historia myśli pedagogicznej				
3. Kod przedmiotu	I Ped. B1				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	I				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	10
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	15
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	4				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Jerzy Kochanowicz, prof. dr hab.				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zdobycie przez studentów wiedzy o ideałach wychowawczych i ich zmienności na przestrzeni dziejów myśli pedagogicznej
C2	Uzyskanie przez studentów wiedzy na temat instytucji edukacyjnych i ich roli w rozwoju kultury, nauki i oświaty
C3	Zdobycie przez studentów wiedzy na temat zmienności zadań edukacyjnych środowisk wychowawczych
C4	Pozyskanie przez studentów wiedzy o kształtowaniu się pedagogiki jako nauki humanistycznej i społecznej
C5	Zdobycie przez studentów wiedzy o różnych kierunkach i nurtach myśli pedagogicznej oraz ich związku z praktyką edukacyjną na przestrzeni dziejów oświaty
C6	Utrwalenie w studentach przekonania o konieczności stałego aktualizowania i pogłębiania wiedzy z zakresu rozwoju myśli pedagogicznej
C7	Rozwinięcie u studentów umiejętności wyrażania własnych opinii oraz współpracy w grupie

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat zmienności ideałów wychowawczych na przestrzeni dziejów myśli pedagogicznej	W	C1, C2
EU2	Uzyskał zaawansowaną wiedzę o instytucjach edukacyjnych i ich roli w rozwoju kultury, nauki i oświaty	W,	C2, C5

EU3	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat zmienności zadań edukacyjnych środowisk wychowawczych	W	C1, C3, C5
EU4	Odznacza się zaawansowaną wiedzą o kształtowaniu się pedagogiki jako nauki humanistycznej i społecznej	W	C4
EU5	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnych kierunkach i nurtach myśli pedagogicznej oraz ich związku z praktyką edukacyjną na przestrzeni dziejów oświaty	W	C3, C5
EU6	Ma świadomość konieczności aktualizowania i pogłębiania swojej wiedzy z zakresu rozwoju myśli pedagogicznej	KS	C6
EU7	Aktywnie i konstruktywnie uczestniczy w zajęciach	U, KS	C6, C7
EU8	Potrafi wyrażać własne opinie i włącza się w pracę zespołową grupy	U, KS	C6, C7

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Wychowanie w społeczeństwach pierwotnych i proces hominizacji	W, ĆW, KNO	EU2, EU3
TK2	Wychowanie w cywilizacjach starożytnego Wschodu (Chiny, Indie, Summer, Egipt, Izrael)	W, ĆW, KNO	EU2, EU3
TK3	Wychowanie w starożytnej Europie (Grecja, Rzym)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3
TK4	Wychowanie w epoce średniowiecza (szkoły kościelne; powstanie uniwersytetów; wychowanie rycerskie i mieszczańskie; wychowanie w Polsce średniowiecznej)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3
TK5	Wychowanie w epoce renesansu (idee humanizmu; cele wychowania humanistycznego; gimnazja i kolegia humanistyczne; myśl pedagogiczna w Polsce w dobie renesansu; pedagogiczne idee J.A. Komeńskiego)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4
TK6	Wychowanie w epoce oświecenia (racjonalizm oświeceniowy; poglądy pedagogiczne J. Locke'a, J.J. Rousseau, C.A. Helvétiusa; kształcenie formalne i wychowanie fizyczne; szkolnictwo i reformy szkolne w XVIII w.; szkoły ludowe i zakłady specjalne; reformy szkolne w Polsce; Komisja Edukacji Narodowej; poglądy na wychowanie w czasie Wielkiej Rewolucji Francuskiej)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4, EU5
TK7	Wychowanie w XIX w. (tło społeczno-polityczne; elementarne szkolnictwo ludowe; neohumanistyczne gimnazja klasyczne; gimnazja realne; idee pozytywistyczne i socjalne; uniwersytety i politechniki; wychowanie na ziemiach polskich w okresie zaborów; kształcenie kobiet w XIX w.)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4, EU5
TK8	Wychowanie w XX w. (jednolite systemy szkolne; system szkolny w Polsce; krytyka edukacji szkolnej w XX w.; pedagogiczny przełom: J. Dewey, O. Decroly, H. Rowid, H. Parkhurst, T. Łopuszański, M. Montessori, J. Korczak; nowe koncepcje wychowania: personalizm, pedagogika kultury, egzystencjalizm, pedagogika R. Steinera, C. Freineta), „czarna” pedagogika, antypedagogika	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4, EU5, EU6
TK9	Rola i znaczenie profesji pedagoga w systemie	W, ĆW	EU6, EU7, EU8

	oświatowo-wychowawczym i społeczno-gospodarczym		
--	---	--	--

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Kot. S., Historia Wychowania, t.1, Od Starożytnej Grecji do połowy wieku XVIII, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 1996.</p> <p>2. Kot. S., Historia Wychowania, t.2, Wychowanie nowoczesne (od połowy wieku XVIII do współczesnej doby), Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 1996.</p> <p>3. Wołoszyn S., Rozwój i zmienność wychowania i kształcenia, [w:] Z. Kwieciński, B. Śliwerski (red.), Pedagogika. Podręcznik akademicki, t. 1, cz. II, Warszawa 2003.</p> <p>4. Wołoszyn S., (opr.), Źródła do dziejów wychowania i myśli pedagogicznej, t.3, Myśl pedagogiczna w XX stuleciu, Wydawnictwo Strzelec, wyd. 2 zm., Kielce 1998.</p> <p>5. Wołoszyn S., Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku, Wyd. 2, Wydawnictwo Strzelec, Kielce 1998 oraz Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 1997.</p> <p>6. Kupisiewicz Cz., Z dziejów teorii i praktyki wychowania, Wydawnictwo Impuls, Kraków 2012.</p> <p>7. Orczyk A., Zarys historii szkolnictwa i myśli pedagogicznej, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2008.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>1.Litak S., Historia wychowania, t. 1, Do Wielkiej Rewolucji Francuskiej, Kraków 2008.</p> <p>2.Draus J., Terlecki R., Historia wychowania, t.2, Wiek XIX i XX, Kraków 2010.</p> <p>3.Miller A., Zniewolone dzieciństwo. Ukryte źródła tyranii, Media rodzina 2009.</p> <p>4.Rousseau J.J., Emil, czyli o wychowaniu, Ossolineum 1955.</p> <p>5.Adorno T., Wychowanie po Oświećcimiu, „Znak” nr 285.</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Stopień przygotowania studentów do ćwiczeń/ wypowiedź ustna
Formujące	Panel dyskusyjny podczas ćwiczeń; grupowe formułowanie celów edukacyjno-dydaktycznych dla przyswojenia wiadomości z zakresu historii myśli pedagogicznej; grupowe poszukiwanie rozwiązań problemów z dziejów myśli pedagogicznej/ocena aktywności studiujących w zależności od ich zaangażowania w skali od 2 do 5
Podsumowujące	Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK3, TK4, TK5, TK6, TK7, TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU2	TK1, TK2, TK3, TK4, TK5, TK6, TK7, TK8, TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU3	TK1, TK2, TK3, TK4, TK5, TK6, TK7, TK8, TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU4	TK5, TK6, TK7, TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU5	TK6, TK7, TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU6	TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU7	TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU8	TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01, PED_I_W02, PED_I_W06
EU2	PED_I_W04, PED_I_W09,
EU3	PED_I_W02
EU4	PED_I_W08
EU5	PED_I_W06, PED_I_W08, PED_I_K01
EU6	PED_I_W12, PED_I_U04, PED_I_K01
EU7	PED_I_U04, PED_I_U07, PED_I_K05
EU8	PED_I_U04, PED_I_U07

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	25
Samodzielna praca studenta: przygotowanie do ćwiczeń	15
Samodzielna praca studenta: czytanie wskazanej literatury	30
Samodzielna praca studenta: przygotowanie się do egzaminu	30
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.